

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 42 af Behnke (FP) (se foran).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 135:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsmarkedsuddannelser. (Godtgørelse).

Af arbejdsministeren (Henning Dyremose).
(FremSAT 18/12 87).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Bakholt (S):

Arbejdsministerens forslag går ud på at ændre på kursusgodtgørelsen for de kursister, der deltager i virksomhedstilpassede kursus. For fremtiden skal der kun udbetales halvdelen af de højeste dagpengesatser.

Det vil vi se positivt på. Det er jo sådan som regel, at kursisterne får udbetalt løn, og det vil sige, at der i disse situationer bliver tale om, at arbejdsgiverne får noget mindre refusion.

Vi vil derfor være meget positive i arbejdet med dette forslag.

Jeg vil godt spørge arbejdsministeren, om han nu helt har opgivet de tanker, han på et vist tidspunkt havde om en generel fjernelse af 25-pct.-tillægget i kursusgodtgørelsen, og som er antydnet i lovkataloget, når han nu har fremsat dette lovforslag.

Pia Christmas-Møller (KF):

Det Konservative Folkeparti kan tilslutte sig den foreslåede ændring af godtgørelsen vedrørende virksomhedstilpassede kurser. Ændringen betyder, at godtgørelsen til kursister, der er ansat på en virksomhed, i forbindelse med et VTP-kursus fremover kommer til at udgøre halvdelen af højeste dagpenge. Dermed overføres delingsprincippet, som vi har haft hele tiden i forbindelse med driftsudgifterne ved etablering af VTP-kurser, til også at omfatte en deling af udgifterne til godtgørelsen.

Det er en rimelig måde at sikre økonomisk baggrund for en øget VTP-aktivitet på. Ikke

mindst i de kommende år tvinger konkurrenceudviklingen virksomhederne til at udvikle evnen til fleksibilitet og omstilling. I den forbindelse øges kravet til medarbejdernes uddannelsesniveau, og dér er det kun rimeligt, at virksomhederne tager del i disse helt nødvendige investeringer i medarbejderuddannelserne.

Vi kan derfor anbefale lovforslaget.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg kan næppe komme med nogen overraskende tale i anledning af lovforslaget, men vil nøjes med at sige, at arbejdsministeren sikkert kan glæde sig til at få et stort flertal for det.

Vi er for en gangs skyld enige i, hvad bl.a. den konservative ordfører sagde. Det er rimeligt nok, at arbejdsgiverne til virksomhedstilpassede kurser er med til at betale deres del, således at det ikke kommer til at betyde, at fordi man skulle bruge den større del fra skolernes midler, så kommer der færre på kursus, end meningen egentlig var.

Så hvis der ellers ikke kommer nogen overraskelser i forslaget undervejs, hvilket jeg ikke kan tænke mig, men man ved jo aldrig, så vil vi se meget positivt på det i udvalgsarbejdet.

Hans Jørgen Holm (V):

Jeg skal på Venstres vegne ligesom de øvrige ordførere give tilslutning til lovforslaget.

Jeg vil godt trække det aspekt frem, at hermed bliver der altså mulighed for at gøre en større indsats i den undervisning og den uddannelse, som trænger sig på og er nødvendig.

Jeg har et enkelt lille spørgsmål til arbejdsministeren. I bemærkningerne står der, at forslaget har været drøftet med arbejdsmarkedets parter via uddannelsesrådet. Hvad har arbejdsmarkedets parter svaret?

Jørgen Estrup (RV):

Det må siges at være ganske konsekvent, at man, efter at man nu har indført virksomhedstilpassede kurser med betaling for de virksomheder, som rekvirerer kurserne, så også inddrager virksomhederne i finansiering af godtgørelsen.

Derfor kan jeg også anmelde radikal tilslutning til lovforslaget, men jeg vil dog gerne have en afklaring af, hvordan stillingen bliver nu for dem, der er ansat, i forhold til dem, der er på vej til en ansættelse. Man kan se af lovforslaget, at

[Jørgen Estrup]

det er de gamle regler, som opretholdes for dem, der har fået tilbud om en ansættelse. Vil det indebære, at der faktisk er meget stor forskel i, hvad man får som ansat på kurset og som kommende ansat? Det synes jeg er interessant, fordi der måske så bliver nogle spændinger.

Bollmann (CD):

Da hr. Hans Jørgen Holm allerede har stillet det spørgsmål, jeg ville have stillet, skal jeg nøjes med at sige til ministeren, at vi fra CD's side kan tilslutte os lovforslaget.

Glistrup (FP):

Som det er fremgået af de foregående indlægs måde at angribe tingene på, så er det ikke noget, som bedærvede folketingsveteraner betragter som andet end en bagatel, det, vi taler om her.

For hvad er det dog? Herregud! Det er en af de 10.000 forskellige tilskudsordninger, som man nu laver en lille justering i, og det kan da hverken revolutionere Danmark på den ene måde eller på den anden måde. Men de 10.000 tilskudsordninger, hvoraf denne bare er en del, det er det, der har ført Danmark ud i møget og ud i skidtet.

Alle disse tilskudsordninger, der er vokset op herinde i de sidste 28 år, og hvor det her bare er en lille flig af helheden, har ført til, at den offentlige sektor er blevet ca. fem gange så stor, som den var i 1960, ligegyldigt hvordan man så måler relativt og tager højde for pengeforringelse og lignende ting, og at den offentlige sektor er blevet dobbelt så stor som det, vi har råd til.

Med andre ord: De 450 mia. kr., som man bevilger, og hvoraf det her selvfølgelig kun er en meget, meget lille del, det burde ved besparelser meget hurtigt sættes ned til 225 mia. kr., og da vi gerne skal have råd til at udvide nogle steder, er det, vi har brug for, altså besparelser i størrelsesordenen ca. 300 mia. kr. Og vel at mærke reelle besparelser, ikke det, som de sidste dages hidsige debatter drejede sig om, i form af at man kalder det besparelser, når en minister pludselig finder ud af, at han på sit ressortområde vil begrænse væksten i udgifterne. Nej, virkelige nedskæringer.

Derfor må det være helt oplagt, at en ordning som den foreliggende skulle det offentlige benytte lejligheden til at trække sig 100 pct. ud af,

sådan at der blev givet nul tilskud. Det må være det rigtige, både med de betrængte statslige finanser og som et sundt grundlag for en prisdannelse, at når der er tale om kurser, som har relation til en bestemt virksomhed, så skal det være denne virksomhed, der 100 pct. betaler alle udgifter i forbindelse med disse kurser, sådan at man kan få en ærlig prisdannelse.

Når ministeren derfor fortsætter med at ville give tilskud fra statens side, så bliver vi skeptiske i Fremskridtspartiet.

Så kan man selvfølgelig glæde sig over, at man nu vil lade virksomhedsandelen blive noget større, som ministerens forslag går ud på, men når man læser bemærkningerne, har man nærmest indtrykket af, at ministeren mener, at der skal han alligevel bruge det samme antal offentlige penge, for han regner så bare med, at der kommer nogle flere kurser, som man skal give tilskud til.

Det er bestemt ikke vores kop te, at man på noget, der i den grad burde falde uden for den offentlige sektor, alt i alt fra statskassens side fortsætter med at bruge det antal kroner, som man bruger i forvejen. Som led i de nødvendige besparelser i 300 mia. kr.s-klassen, som er påkrævet, må det her også skæres helt ind til benet og falde fuldstændig og aldeles væk.

Nu skal vi selvfølgelig på et eller andet tidspunkt, når arbejdsmarkedsudvalget har fået behandlet denne sag, der næppe vil blive en femårsplan for udvalget, fra Fremskridtspartiets side til at stemme om det, og så vil jeg gerne medgive, at som vi ser det i øjeblikket, er det dog trods alt et skridt frem, om end et myreskridt frem, at man indfører lidt mere arbejdsgiverbetaling, så jeg tror, at man vil få den samme stemmeafgivning fra Fremskridtspartiets side, som man vil få fra de foregående partier, men vi vil trykke på vores grønne knapper med en noget større skepsis end de andre partier her i salen.

Før vi kan tage vores endelige stilling, vil vi dog i hvert fald ulejlige arbejdsministeriet, bureaukratiet, med, at de trods alt skal arbejde nogle timer med at besvare nogle spørgsmål fra vores side i udvalget.

Med denne meget stærke forbeholdenhed skal jeg tilsige et vist lille gran af mere velvilje end modvilje fra Fremskridtspartiets side.

Glønborg (KRF):

Den ordning, som lovforslaget lægger op til, er fuldstændig i tråd med Kristeligt Folkepartis holdning på dette område. Det er dejligt at få fastslået, at arbejdsgiverne også har et ansvar for og en interesse i at have veluddannede medarbejdere, og at vi fra samfundets side også tilkendegiver, at vi er interesseret i, at folk på arbejdspladserne har mulighed for at få en god uddannelse. Vi har intet at indvende imod, at der er et samarbejde imellem det offentlige og virksomheden om, at uddannelsen netop bliver tilpasset det, som virksomheden har brug for, og at man derfor deler udgifterne.

Udmærket forslag.

Berlau (FK):

Nu har forslaget ikke noget at gøre med, at arbejdsgiverne er interesseret i at få en veluddannet arbejdskraft. I den udstrækning arbejdsgiverne kunne benytte abekatte til at udføre arbejdet, ville de foretrække den slags arbejdskraft frem for selvstændigt tænkende mennesker.

Dette lovforslag er vel bare en yderligere dokumentation for den påstand, som har været fremført en lang række gange, men som især fra borgerligt hold er blevet afvist, idet man har sagt, at man ikke i Danmark har statsubsidier af betydning til danske arbejdsgivere. Det er jo en diskussion, vi med mellemrum får, hvor de borgerlige med ynk i stemmen forklarer, at sådan noget kender de ikke en pind til overhovedet.

Vi mener nu nok, at forslaget her går i den rigtige retning alligevel, og vi er positive over for det.

Det, der er den store, tilbagevendende diskussion, er spørgsmålet om, hvilken af de klasser, der eksisterer her i Danmark, der rager det meste til sig af den fælles kage, der ligger i statskassen. Og dér må vi erkende, at især arbejdsgiversiden og dermed de borgerlige partier er dem, som i øjeblikket er i stand til at rage den største del af kagen til sig.

Men vi er som sagt positivt indstillet over for lovforslaget.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Jeg skal takke for den enstemmige opbakning. Det eneste bedrøvelige, vi har fundet i den enstemmige opbakning, er, at det overho-

vedet ikke kommer i aviserne i morgen, at Folketinget enstemmigt vedtager arbejdsministerens forslag. Det kommer kun i aviserne, hvis vi er uenige. Det er da egentlig en skam, at man ikke somme tider får markeret, at der altså også er ting, som Folketinget vedtager i fuldkommen enighed. Det regner jeg med at vi gør, for de spørgsmål, der bliver rejst, tror jeg ikke kan afsløre overraskelser, som får nogen til at skifte mening.

Jeg vil godt til hr. Bakholt sige, at de overvejelser, der i forbindelse med lovkatologet var om at fjerne de ekstra 25 pct., var overvejelser, der gik ud på, at det i forvejen er sådan, at det er virksomhederne, der betaler løn, mens de ansatte er på kursus, og så er det virksomhederne, der får godtgørelsen. Så det var altså tilskuddet til virksomhederne, der på den måde var tænkt sat ned.

På et møde i Industripolitisk Kontaktudvalg, hvor vi drøftede produktivitet, nævnedes tre forbundsformænd, Georg Poulsen, Anton Johannsen og Hardy Hansen, at de ikke mente, at den forudsætning holdt. Hardy Hansen fremsendte dokumentationsmateriale, som jeg senere har haft lejlighed til at drøfte med ham, og da det viste sig, at den forudsætning ikke holdt, så fjernede vi den del af lovforslaget, allerede inden vi sendte forslaget ud til høring. Det er altså et udtryk for vores åbne og fordomsfrie holdning i forhold til fagbevægelsen, at får vi oplysninger, der ændrer på vore forudsætninger, bruger vi de nye oplysninger ved at basere vores lovforslag på de kendsgerninger, vi på den måde får på bordet.

Det er da også sådan, at det er i forbindelse med høringen af parterne, at spørgsmålet om forskellen mellem de ansatte og dem, der er kommende ansatte, er kommet op. Det vil jo være sådan, at de kommende ansatte ved at få den fulde godtgørelse bliver på deres dagpenge-niveau, hvorimod det er klart, at når en virksomhed sender sine ansatte på et virksomhedstilpasset kursus, så er det virksomheden, der betaler løn og/eller godtgørelse til de pågældende ansatte undervejs.

Derfor vil de ansatte – sådan vurderer jeg lovforslaget – mindst få det samme som de arbejdsløse, der er på vej til at blive ansat, fordi de typisk vil få lønnen, som trods alt stadig væk er højere, i de fleste tilfælde, end dagpengene. Jeg mener altså ikke, der er et problem af den karakter, som hr. Jørgen Estrup kunne frygte.

[Arbejdsministeren]

Så skal jeg lige i forbindelse med høringen af parterne via uddannelsesrådet referere, at LO har udtrykt glæde over, at loven nu kun omfatter ansatte, og altså støtter lovforslaget. DA vil tage reglerne til efterretning, men finder det uhensigtsmæssigt, at VTP-reglerne ændres, endnu før ordningen er kommet rigtigt i gang. DA forudser, at endnu flere virksomheder, end tilfældet er i øjeblikket, vil anvende VTP-ordningen, og DA foreslår derfor, at afgørelsen om at nedsætte godgørelsen udsættes.

Fagbevægelsen støtter altså forslaget. DA er lidt mere skeptisk. Jeg deler ikke DA's skeptiske vurdering. Jeg tror i virkeligheden på, at det også kan blive en fordel, at vi nu har en klar graduering mellem plankurser, hvor det hele er betalt, virksomhedstilpassede kurser, hvor virksomheden betaler halvdelen, og så indtægtsdækket virksomhed, hvor virksomheden betaler det hele. Jeg tror, det giver et bedre grundlag for, at man kan differentiere de forskellige kursers indhold efter det formål, der er med loven.

Så skal jeg i øvrigt takke også hr. Glistrup for, at Fremskridtspartiet vil støtte ud fra betragtningen, at her får vi altså mere uddannelse for de samme penge, og derfor er det et skridt i den rigtige retning. Det synes jeg i øvrigt også lovforslaget er udtryk for.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 136:

Forslag til lov om læhegn.

Af landbrugsministeren (Tørnæs).
(Fremsat 13/1 88).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Henning Nielsen (S):

Lovforslag nr. L 136 om læhegn, som vi her har til behandling, skal afløse den nuværende lov på området, der udløber med udgangen af 1988.

Efter lovforslaget er der stadig mulighed for at få tilskud til plantning ad læhegn. Formålet med læhegn er vel primært at modvirke sandflugt og jordfygning, og det er dermed naturligvis til stor glæde og gavn for landmænd, ejere af frugtplantager og andre, der kan få tilskud ifølge loven, men læhegn har også stor landskabelig værdi og er derfor til glæde for os alle. De brede rækker af træer og buske, der i dag bruges til plantning af læhegn, er også af uvurderlig værdi for dyrelivet i det danske landskab.

Socialdemokratiet mener derfor, det er en god sag, som vi gerne støtter, således at læplantningen kan fortsætte den gode udvikling, den er inde i.

Hovedprincippet i den gamle lov ved tildeling af tilskuddet er stort set bibeholdt i forslaget til den ny lov; der kan fortsat til store kollektive læplantningsarbejder gives op til 50 pct. i tilskud af de omkostninger, der er forbundet med udførelsen af arbejdet, og der kan også fortsat gives indtil 50 pct. tilskud til indkøb af træer ved individuel læplantning.

Som noget nyt åbnes der i forslaget mulighed for, at der kan ydes tilskud til forsknings- og udviklingsprojekter, og det præciseres, at der ved tildeling af tilskud skal tages frednings- og miljøhensyn. Det hilser Socialdemokratiet velkommen.

Landbrugsministeren får også mulighed for at afstikke regler om kontrol og tilsyn med læhegn, hvorimod det ikke ses, at der længere bliver mulighed for, at landbrugsministeren kan kræve tilskuddet tilbage, hvis et hegn bliver misligholdt eller måske endda sløjfes. Det mener vi i Socialdemokratiet er forkert. Det bør stadig være sådan, at man kan kræve pengene tilbage under sådanne forhold.

Jeg var inde på, at Socialdemokratiet lægger stor vægt på den betydningsfulde rolle, læhegn har for flora og fauna i det danske landskab, og i Socialdemokratiet har vi også den opfattelse, at et alt for stort forbrug af i hvert tilfælde visse bekæmpelsesmidler har en negativ virkning på flora og fauna. Vi ønsker derfor at få undersøgt,